

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 27 juli 1914 kl. 6.30 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst och till förordning om ändrad lydelse av 50 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

(2:a avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Ollas A. Ericsson, Eklund, Lyckholm, Bäckström, Röing, Rune, Källman, Karlsson i Fjäl, Jonsson i Hökhult, Danström, Forssman, Roman och Uddenberg.

Genom en den 3 juli 1914 dagtecknad proposition, nr 238, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 28 mars 1913 och nyssnämnda den 3 juli 1914, föreslagit riksdagen att antaga nedan återgivna förslag till

1:o) förordning om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst; samt

2:o) förordning om ändrad lydelse av 50 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 7 saml. 14 häft. (Nr 17.) 1

Förslag

till

**Förordning om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910
angående bevillning av fast egendom samt av inkomst.**

5 Kap.

Om efterbeskattning.

13 §.

Har någon i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att inkomst icke blivit taxerad eller blivit för lågt taxerad, skall, då sådant kommer till vederbörandes kännedom, den skattskyldige taxeras till bevillning för det beskattningsbara inkomstbelopp, som genom berörda förfarande förut undgått beskattning. Bevillningen skall härvid påföras den skattskyldige till belopp, som genom förfarandet undandragits.

Efterbeskattning på grund av denna paragraf må icke ske senare än fem år efter det år, då inkomsten rätteligen bort taxeras. Har den skattskyldige avlidit, åsättes taxeringen hans dödsbo; dock att sådan taxering icke må ske senare än ett år efter utgången av det kalenderår, under vilket bouppteckning blivit ingiven för registrering eller förrättad av vederbörande domstol eller magistrat. Stärbuset svare icke för den på taxeringen belöpande skatten med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, påföres bodelägare icke mera än vad av skatten belöper å hans lott och i intet fall mera än hans lott i boet utgör.

6 Kap.

Beskattningsort m. m.

14 §.

Skattskyldig taxeras — — — den avlidne senast varit eller bort vara mantalsskriven; eller då sådan ort ej finnes: där inkomsten huvudsakligen förvärvats.

Då efterbeskattning jämlikt 13 § äger rum, skall inkomsten taxeras där, varest densamma, om den i rätt tid blivit taxerad, skolat vara föremål för taxering.

15 §.

Konungen — — — uppsägning.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 januari 1915.

Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

3 §.

Med avseende å vad i 14 § *b)* av förordningen angående bevilling av fast egendom samt av inkomst stadgas angående ort, där inkomst av *bankrörelse* skall beskattas, iakttages, att, då rörelsen drivits vid flera kontor, alla omkostnader och förluster under räkenskapsåret av sådan beskaffenhet, att vid beskattning avdrag därför äger rum, påföras rörelsen i dess helhet, varefter beräkningen av den del av beskattningsbara inkomsten, som belöper å varje särskilt kontor, sker på följande sätt. De belopp, som enligt kontorets månadsrapporter vid varje månads slut balanserats å kontorets in- och utlåningsräkningar, sammanläggas och summan delas med månadernas antal, varefter den sålunda erhållna kvoten anses utvisa medelbeloppet av kontorets in- och utlå-

ning för året. Efter det förhållande, vari denna in- och utlåning står till den på enahanda sätt bestämda, sammanlagda in- och utlåningssumman för alla kontoren, uträknas den del av beskattningsbara inkomsten, som bör taxeras i den ort, där kontoret är beläget. Utelöpande postremissväxlar inräknas icke i in- och utlåningsrörelsen.

Vidkommande inkomst — — — — finna skälig.

4 §.

Utlänning, som efter därtill enligt särskild författning förvärvat rätt reser omkring i landet och för egen eller annans räkning bjuder ut till försäljning eller försäljer av honom medförda eller eljes i riket befintliga varor, skall erlægga bevillning i enlighet med de i 8—14 §§ av bevillningsförordningen bestämda grunder; skolande vad sålunda är vordet stadgat äga tillämpning även i det fall, att utlänning medför utländska varor, som förut blivit under en eller annan form rekvirerade.

— — — — —

Efterbeskattning.

11 §.

Genom efterbeskattning enligt 13 § skall bevillning för den inkomst, som undgått beskattning, påföras till det belopp, varmed den förut erlagda skatten understiger det skattebelopp, som bort påföras, därest den skattskyldiges hela till bevillning beskattningsbara inkomst i rätt tid taxerats till riktigt belopp.

Exempel. En skattskyldig har år 1911 uppgivit sin inkomst till 750 kronor. Med anledning härav har bevillning påförts honom för ett beskattningsbart belopp av 300 kronor med 30 öre. År 1915 upptäckes, att uppgiften varit oriktig, i det att inkomsten utgjort 1,800 kronor. Följaktligen skall år 1915 utan sammanblandning med den taxering, som då må varda den skattskyldige åsatt för inkomst år 1914, genom efterbeskattning påföras honom bevillning för ett beskattningsbart belopp av 1,500 kronor med 1 krona 50 öre.

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse av 50 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

50 §.

Den, som taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt å ort, där han icke är mantalsskriven eller eljes skattskyldig för dylik skatt, så ock den, som taxerats till bevillning för samma inkomst å mer än en ort eller eljes till inkomstbevillning å ort, där han icke varit för sådan bevillning skattskyldig och ej heller mantalsskriven, äge att häröver anföra besvär hos kammarrätten. Besvären skola, vid påföljd att eljes icke varda upptagna till prövning, inom natt och år, efter det att utskylder vederbörande avfordrats, ingivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande i län, inom vilket taxering skett, varefter med ärendet förfares i enahanda ordning, som i 49 § 2 mom. stadgas. Avse besvären taxering för samma inkomst å mer än en ort och hava utskylder därför avfordrats vederbörande å olika tider, räknas besvärstiden från det senaste kravet.

Vad sålunda är föreskrivet gäller jämväl för de fall, att någon obehörigen taxerats till bevillning för fast egendom eller att någon jämligt gällande bestämmelser efterbeskattats å ort, där han icke eljes är skattskyldig för inkomst- och förmögenhetsskatt eller bevillning det år, efterbeskattningen sker, och där han ej heller är mantalsskriven.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 januari 1915.

Beträffande motiveringen för ovannämnda förslag får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

På sätt i propositionen omförmäles, anhöll 1912 års riksdag i skrivelse till Kungl. Maj:t, att Kungl. Maj:t »ville låta utarbeta och för riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i gällande förordning angående bevillning av fast egendom samt av inkomst, att däri infördes stadgande om efterbeskattning i huvudsaklig överensstämmelse med motsvarande bestämmelse i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.»

Emot de nu framlagda förslagen, vilka synas motsvara och tillgodose vad riksdagen åsyftat, har utskottet ej funnit något att erinra, vadan utskottet hemställer,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 238, antaga ovan återgivna förslag dels till förordning om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst, dels ock till förordning om ändrad lydelse av 50 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Stockholm den 27 juli 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.